

Hoenz Fwen



“Mwh hauxseng, gou dingqnyi boux saefwen ndeu gangj gvaq, doengh boux hozsiengh saenq baed gvaqseiq le, yungh feizhaenq coemh seihaiz, coemh daengz ceiq doeklaeng, ndok caeuq noh couh giet baenz naed iqet ndeu, ciuq vunz cienznaeuz, naed iqet neix couh dwg gij hoenz youqgaenj de lo.” Bohcaet gag nambbedbed, benj congz yiengj ngetnget yaep ndeu le, hwk ndaej duz vumzvauz ndeu bungq deng ganj faexcin gyang ranz bae. “Hoeng, gou lau feiz, dai le mbouj haeuynamh, gveng daengz dong feiz coemh baenz danq, ienhoenz ya!”

“Mwngz gangj gijhaenx, heuhguh sejlizswj, fuzgyau hozsiengh cungj haenx.” Leij Yinh dap naeuz, ndawsim dauqfanj gag siengj daengz: Dwg ha! Bohcaet gaenq eu mbouj ndaej fwen lo, nanzdauh couh hawj fwenraez《Fwen Geizdoengz》cied seiq ha? Danghnaeuz ndaej lumj lienh doengz lienh diet yienghhaenx, dawz daengx aen ndang Bohcaet cuengq haeuj aen lozfeiz daegbied bae lienh, lienh bae gij nyapnyaj nohndang, lw roengz gij doxgaiq cinglingz Fwencuengh le, caiq dawz gij cinglingz neix cuengq youq gwnz yizgi bae, couh dwg lumj loegyaem swzdai yienghhaenx cuengq ok singyaem daeuj. Yienznaeuz neix dwg mbouj miz gaengawq luenh cai, de gag rox. Hoeng Leij Yinh lijdwg mbouj ndaej gaemhanh gij siengjlap bonjfaenh, youzcaih gij siengjlap bonjfaenh youq gwnzmbwn lajmbwn youzsiengj roengzbae. Deng, daegnuengx yah de couh dwg yejlencangj gunghcwngzswh, lienh mungj、lienb doengz、lienb lij, mbouj rox ndaej mbouj ndaej lienb vunz? Gij fwenraez Bohcaet, doiq Leij Yinh daeuj gangj, ceiq youqgaenj、ceiq youqgaenj lu! Bouxvunz raeuz ya, ciengzseiz ra bae gouz dauq maeuzgouz cungj doxgaiq ndeu, de hix ndaej hawj gij siengjsiengliz bonjfaenh giethab siengj ciemqaeu haenx cauh’ok gak cungj fwngzhwnzloq.

Hoeng Bohcaet, lumj nyaqoij reuqhawq nei, gingqyienz mbouj rox youq seizlawz gaenq maez ninz gvaqbae lo, lij gyaen yiengjfofo ——Aiq dwg, gij yinhlwd Fwencuengh gaenq yungzhaeuj ndaw ndangnoh Bohcaet bae lo, lienz raezraez dinjdinj gij sing gyaen Bohcaet cungj daiq miz cietbek Fwencuengh. Dangyiengz, gij sing gyaen Bohcaet mbouj dwg fwenyoux vaiqvued, dauqfanj dwg gij namhaemz siliengz, dwg gij geqhaemz hojsik de.

Daeng rongh lo, feizdaeng lumj naed duh nei. Bouxlawz hix mbouj haeujsim, laj doenj faexcin naengh miz mehmbwk reuqbyom ndeu, gij ngaeuz ndang mehmbwk buenq ndeu youq giz daengrongh, buenq ndeu youq ndaw laep.

De dwg bouxlawz la? Fajnaj nyaeuqyamyam lumj gaiq naeng faexcoengz he nei, cehda hoemzhenj

歌 魂

☐ Sunh Bugangh sij Luz Yaujli hoiz

☐ 孙步康 著 陆晓燕 译

“年轻时听一位老教师讲过，那些信佛的和尚，死了之后，尸体用火烧，烧到最后，骨头和肉凝成一小块，据说便是精魂所在。”七爹喃喃自语，木板床上吱嘎响了一下，惊得翻飞的蝙蝠撞在屋心的椿树干上。“但是，我怕火，死了不入土，扔到火堆里烧成炭，冤孽啊！”

“你说的那个，叫舍利子，佛教和尚那一套。”磊鑫答道，心里却浮想联翩：是啊！七爹已不能唱了，难道就让长诗《铜旗谣》绝世的么？倘若能够像炼铜炼铁那样，将七爹整个躯体放在一个特制的炉子上冶炼，炼去肉体的杂质，剩下的物质便是歌的精灵了。将此精灵放到仪器上，便是像录音磁带那样放出声音来。虽然这是毫无根据的猜想，他知道。但他还是不能左右自己的思路，一任它海阔天空地想象下去。对，他的妻弟就是冶炼厂工程师，炼锰，炼铜，炼铝，不晓得能不能炼人？七爹的长歌，对磊鑫来说，太太重要了！人哪，经常梦寐以求某种东西，那他完全可以使自己的想像力结合占有欲产生出种种幻觉来。

而七爹，蔗渣般干瘦的七爹，却不知什么时候昏睡过去了，打着鼾——也许，山歌的韵律已经融进了他全部肌肤，连长短不一的鼾声也带着歌的节拍。当然，不是欢快的情歌，而是凄凉的苦吟，是遗憾的哀诉。

灯亮了，光焰如豆。谁也没注意，香椿树下坐着个枯槁的女人，身影一半在光亮里，一半在暗里。

她？！皱巴巴的脸像块松树皮，黄浊浊的眼珠像两点萤火，麻条般的头发毫无光泽，张开嘴时，稀稀落落的牙齿发出一股玉米粥的馊气。难道是她？二十年前圆脸蛋黑头发的勒娟——七爹的独养女儿，银铃似的歌喉，一唱，云停，风止，远近山冈默静谛听。黑水河一带的青年男子的眼睛全让她的歌吊住了，蜜蜂嗅到花粉味般追到那楞村，追到七爹麻栏前枕柳树下，要和勒娟对歌。勒娟呢，高傲得很，三下两下便将这些后生击败，然后，从木栏杆前扔下几只玉米粉捏成的糍粑。“吃了糍粑粘喉咙，回去再学几年吧，想上我家楼上吃粥，不容易呢！”青春，真是女人的珍宝。

独有磊鑫例外，因为是省里来的“同志”，住到七爹家里，算是七爹有面子，村里边也挺荣光。磊鑫请勒娟唱山歌，自己用本本记录，一连记了七八天，收获颇丰。临行前一晚，他将自己的钢笔送给勒娟，勒娟呢，一定让他将笔别到她衣襟上。他先是害怕，继而又跃跃欲试，瞄了瞄，麻栏上无一人，七爹捧着竹节烟筒串门去了，只有一只猫，墙角瞪着非蓝非黄的眼睛。他一咬牙，鼓起了勇气，抖索着，将钢笔往勒娟土布衫襟上插。偏偏襟上的布扣子作怪，滑了一下，就在这时，他的掌根触及一个软绵绵的东西，纵然隔着一层土布衫，也能感触得到温柔而有弹性的团团。啊！他全身为之颤抖，心跳骤然停止，又骤然狂烈起来。一种不受脑子控制的行动爆发了——他狂热地一把搂住了她，接得好紧。

她温存得像只小猫，就势把身子倚靠在他的胸前。时间凝固了，世界静止了，只有一种异样的热流滚过全身。但是，没半分钟，勒娟便受惊似的挣扎开来，双手交叉抱在胸前，倒退到泥墙边，喃喃自语：“不，不能……”

“莫怕！”磊鑫温存地说。人在这一瞬间是没有理智的，思维全成了一摊糍糊。况且，在省城，因为他写诗屡遭退稿，大学时交的女朋友也将他的求爱信退稿般退回。他苦闷，他失望，抑郁的感情迫切渴望得到短暂的宣泄。这种情绪支配下人的行动是难以理解的。他一步步朝勒娟走去，鼻孔呼哧呼哧冒着粗气，嘴里，还低声唱着一支刚学来的山歌：

心似箭来眼似梭，
哪个男儿手不多？
好像圩场买鸭子，
未讲成价先摸摸。

“不，不！”勒娟缩在墙角，像只小猫，“同志哥，你是体面的人，莫要对我唱这种歌。我怕，怕哩！妹是山上豆粘仔，哥是城里电灯泡，一隔开，照不见妹啊！”

(5)

lumj song diemj ronghrib, byoem lumj diuz ndaij nei, mbouj miz saek di saekrongh, aj bak seiz, gij heuj cax roz de fat ok heiq saeu cukhaeuxyangz. Caen dwg de ha? Lwgsau neix 20 bi gaxgonq lij naj luenz byoem ndaem —Dah lwgdog Bohcaet, sing fwen de lumj sing ngaenzlingz nei, baez eu fwen, fwj daengx rumz dingz, gyaе’gyawj seiqhenz bya lueg cungj caemrwg dingq ndaej maez liux, lwgda gyoengq daegmbauq ranghdieg Dahraemxndaem cungj deng gij sing fwen de ragdawz lo, lumj duzrwi nyouq raen vafaenj nei gyaep daeuj Mbanjnazlaeng, comz daengz lajfaex godau naj ganranz Bohcaet, aeu caeuq lwgsau doiq fwen.

Lwgsau ne, ndaengndiengq dangqmaz, song mbat sam mbat couh eu hingz gyoengq daegmbauq haenx, yienzhaeuh, daj gyaqfaex yangzdaiz gveng roengz geij aen ceizhaeuxyangz, naeuz: “Gwn ceiz nem hoz le, baema caiq hag geij bi ba, siengj hwnj gwnz laeuz ranz gou daeuj gwn cukhaeuxyangz, mbouj yungzheih bw!” Nienzcoz, caen dwg gij dijbauj mehmbwk ha.

Cijmiz Leij Yinh dwg laehvailh, aenvih de dwg boux “dungzci” daj sengsingz daeuj, gwndaenj youq ranz Bohcaet, suenq dwg Bohcaet miznaj, ndaw mbanj hix riengz najrongh lo. Leij Yinh cingj lwgsau eu fwen, bonjfaenh yungh bitgeiq geiqloeg roengzdaeuj, laebdaeb geiq caet bet ngoenz, souhaeuj daih raixcaix. Yaek baema sengsingz haemh gonq, de dawz gonj gangbit bonjfaenh soengq hawj lwgsau, lwgsau ne, itdingh aeu hawj de dawz gangbit naep youq gwnz bangjubh bae. Leij Yinh sien dwg miz di lau he, riengz roengzdaeuj youh siengj sawqsawq yawj, ndomqndomq yawj ndaw ganranz caiq mbouj miz bouxwnq, Bohcaet bungj ganjien bae ranznden lo, cijmiz duzmeuz ndeu, youq gok ciengz cengqhai lwgda mbouj lamz mbouj henj haenx. Leij Yinh baez haeb heuj, cengq mbei hwnjdaeuj, saenzdedded dawz gonj gangbit naep youq gwnz bangjubh lwgsau bae. Lumjbaenz dwg aen gaetbuh bangjubh guhgvaiq, sawqmwh ved roengzdaeuj lo, couh youq seizneix, angfwngz Leij Yinh lumh daengz gij doxgaiq unqnemnem ndeu, couhcinj dwg gek caengz buhbaengzdoj ndeu, hix ndaej roxnyinh daengz ndaek ngeuq unqnemq youh miz danzsingq haenx. O! Leij Yinh daengx ndang saenqdaenh liux, simdiuq sikhaek daengxdingz, youh sikhaek haenq diuq hwnjdaeuj. Cungj hengzdoengh aen uk gaemhanh mbouj ndaej haenx bauqfat lo——De fwt umj dawz lwgsau, lij got ndaej gaenjndwtndwt.

Lwgsau unqswnh ndaej lumj duzmeuz nei, couh swnhgei dawz aenndang ing youq najaek Leij Yinh. Seizgan giet ndaek lo, seiqgyaiq caemrikrik, cijmiz raq ndat he lae gvaq daengx ndang. Hoeng, mbouj daengz buenq faen cung, lwgsau lumj deng hwk dawz nei, cukcak okdaeuj, song fwngz got youq najaek, dauqdoenq byaij daengz henz ciengznaez, gag nam’nam naeuz: “Mbouj, mbouj, mbouj ndaej……”

“Gaej lau!” Leij Yinh unqswnh dwk naeuz. Bouxvunz youq yaepyet neix dwg mbouj miz leixsingq, aen uk cungj lumj bat giengh ndeu nei. Caiq gangj lo, youq sengsingz, aenvih Leij Yinh sij sei baez dem baez deng doiqqauj, youq daihhag gyau dahyoux haenx hix dawz fungsaenq gouzgyaez de doiq dauqma lo. De simnyap、de saetmuengh, gij gamjcingz haemzfanx haenx gaenjbik maqmuengh ndaej vaiq di fat okdaeuj. Gij hengzdoengh cungj vunz neix deng simcingz ceiboiq le, caen hoj lijgaij lo. De baez yamq baez yamq byaij coh lwgsau, congh ndaeng huci huci diem ok heiqco, ndaw bak, lij singduemh dwk eu hot fwen ngamq hag rox haenx:

Sim lumj diuznaq da lumj daeuj,
Daegmbauq bouxlawz mbouj fwngzlai?
Duzbit baij youq gwnz gyaеujgai,
Lijcaengz hai bak sien lumhlumh.

“Mbouj, mbouj!” Lwgsau suk youq henz ciengz, lumj duzmeuz iq ndeu nei, “daeggo dungzci, mwngz dwg vunz miznaj, gaej doiq gou eu cungj fwen neix. Gou lau, gou lau le! Nuengx dwg naed duh gwnz bya, beix dwg dienhdaeng ndawsingz, baez deng gek hai, couh ciuq mbouj raen nuengx lo!”

(5)